

Nr 70.

Av herr **von Mentzer**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om äktenskaps ingående och upplösning m. m.

Det är allmänt känt, att skyldigheten att viga en person, som förut varit gift och sedermera blivit skild från sin make av annan anledning än hor, bragt vigselförrättare i stora svårigheter. Detta oaktat finnes uti fjärde kapitlet av det för riksdagen framlagda förslaget till lag om äktenskaps ingående och upplösning m. m. upptaget stadgande om en under vissa förhållanden ovillkorlig skyldighet för präst och kronofogde att viga personer i nyss angivna ställning. Det är uppenbart, att en sådan skyldighet kan försätta den, på vilken densamma lägges, i samvetsnöd. Men då lag ej bör vara av den beskaffenhet, att den är i strid med den alla svenskar i grundlag tillförsäkrade samvetsfriheten, synes nu berörda skyldighet ej böra åläggas någon, vadan jag ock får vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte, därest förslaget till lag om äktenskaps ingående och upplösning m. m. i huvudsak antages, besluta att ur förslaget borttaga den ovillkorliga skyldigheten för vigselförrättare att sammanviga personer i de fall, då någon av dem förut varit gift och vunnit äktenskapsskillnad av annan anledning än hor.

Stockholm den 20 februari 1915.

C. H. v. Mentzer.
